## Č. 7575.

**Dávky za veřejné úkony. — Řízení správní: * Bylo-li rozhodnutí úřadu, sloužící za podklad pro vyměření dávky za úřední úkony, zrušeno, jest úřad, rozhodující o rekursu proti vyměření dávky, povinen k této okolnosti hleděti z moci úřední.**

(Nález ze dne 23. listopadu 1928 č. 27.863.)

Věc: Firma »Chic« v K. proti župnímu úřadu v Košicích o dávku za úřední úkon.

Výrok: Nař. rozhodnutí se zrušuje pro vady řízení.

Důvody: Rozhodnutím z 12. listopadu 1926 povolil měst. notářský úřad v Košicích jako živn. úřad I. stolice Israelu B., majiteli firmy »Chic« v Košicích, k jeho žádosti veř. výprodej v určitém rozsahu na dobu 4 neděl, počínaje od 15. listopadu 1926. — Výměrem z 13. listopadu 1926 předepsal týž úřad uvedenému podle zák. č. 53/25 a pol. 3 C sazby vl. nař. č. 163/25 za povolení veř. výprodeje topánek rozličného druhu dávku 1.000 Kč.

K odvolání stěžující si firmy do rozhodnutí z 12. listopadu 1926, brojícímu proti tomu, že veř. výprodej byl pouze na 4 neděle povolen a nikoliv na 3 měsíce, jak bylo žádáno, zrušil žal. úřad rozhodnutím z 10. prosince 1927 rozhodnutí první stolice v celém jeho znění. — Odvolání, podané proti výměru ze 13. listopadu 1926, v němž firma brojila proti výšce dávky a uváděla, že obchod je zcela pasivní a musí býti proto likvidován, bylo nař. rozhodnutím zamítnuto z těchto důvodů: Podle zprávy měst. notář. úřadu bylo k výprodeji firmou prokázáno 1765 párů různé obuvi v průměrné odhadní ceně à 60 Kč a podkladem vyměření byla na základě tohoto výpočtu zjištěná odhadní cena obuvi k výprodeji vykázané. Poněvadž plná reálnost rozsahu výprodeje na tomto podkladě vypočteného je nepochybná, má župní úřad za to, že výška vyměřené dávky odpovídá uvedeným dobám. Co se týče námitek v odvolání uvedených, nemohou tyto přicházeti v úvahu, poněvadž povolení k výprodeji znamená pro firmu úřední poskytnutí výhod, materielní význam, který je přesně vypočtený a případný účel výprodeje je pro výměr dávky irelevantní.

O stížnosti, do tohoto rozhodnutí podané, uvážil nss toto:

Odvoláním, došlým na měst. notář. úřad v Košicích dne 4. prosince 1926, brojila st-lka výlučně proti výši dávky jí rozhodnutím tohoto úřadu ze 13. listopadu 1926 uložené a žal. úřad odvolání také pouze s hlediska úměrnosti a přípustnosti výše dnes nař. rozhodnutím vyřídil. Stížnost má však za to, že měl z úřední moci přihlížeti k okolnosti mezitím nastalé, totiž k tomu, že povolení k výprodeji, jež tvořilo základ pro dávkovou povinnost st-lčinu, bylo rozhodnutím žal. úřadu z 10. prosince 1926 v celém svém znění zrušeno a nebylo tu již vůbec úředního úkonu, za který by se dávka mohla předepsati. Předmět dnešního sporu tvoří

tudíž jedině otázka, zda žal. úřad měl k uvedené okolnosti ex officio přihlížeti. V tomto směru byl nss veden těmito úvahami: Stížnost nebrojí proti tomu, že by za povolení k výprodeji zásadně nemohla býti dávka za úřední úkony předepsána, vychází však z toho, že v daném případě zanikla tato povinnost zrušením uděleného povolení, ke kteréžto okolnosti bylo úřadu přihlížeti ex offo. Této námitce bylo dáti za pravdu.

Dle § 1 odst. 2 prov. nař. z 18. června 1925 č. 163 Sb. má býti, zruší-li se později jako nezákonný úřední úkon, udělení oprávnění anebo poskytnutí výhody, které bylo dávce podrobeno, dávka odepsána, a byla-li již zaplacena, vrácena. Z toho plyne, že pozdější zrušení uděleného oprávnění vyšší stolicí má za následek, že tím i povinnost k placení dávky odpadá, a ježto vl. nař. nestanoví, že by úřad měl tento důsledek pouze k žádosti strany deklaratorně vysloviti, jest za to míti, že důsledek ten nastává ipso facto zrušením uděleného oprávnění, pročež i úřad sám jest povinen k této okolnosti ex officio přihlížeti.

V daném případě rozhodoval žal. úřad pouze v mezích podaného odvolání, které vzhledem k tomu, že bylo podáno dne 4. prosince 1926, se ještě nemohlo rozhodnutí z 10. prosince 1926 dovolávati; situaci vytvořenou tímto rozhodnutím, které bylo vydáno týmž úřadem, nevzal však žal. úřad vůbec v úvahu; v tom spočívá podstatná vada řízení, pro kterou bylo nař. rozhodnutí zrušiti dle § 6 zák. o ss.

## Č. 7576.

**Dávky za veřejné úkony. — Řízení správní (Podk. Rus): * Civilní správa Podkarpatské Rusi není oprávněna rozhodovati instančně o dávce, vyměřené za úřední úkony ve věcech manželských (zák. č. 320/19 Sb.).**

(Nález ze dne 23. listopadu 1928 č. 31.555.)

Věc: Ladislav P. v H. proti Civilní správě Podkarpatské Rusi o dávku za úřední úkon.

Výrok: Nař. rozhodnutí se zrušuje pro nezákonnost.

Důvody: Výměrem županského úřadu ve V. z 23. prosince 1925 uděleno bylo st-li a jeho snoubence Amalii L. osvobození od vyhlášek sňatkových (podle ustanovení § 7 zák. 320/1919) a vydáno osvědčení podle ustanovení § 59 odst. 2 zák. čl. XXXIII:1894, že proti uzavření sňatku v cizině není překážek. Týmž výnosem předepsána st-li podle zák. č. 53/1925 a saz. pol. B č. 4 a 6 vl. nař. 163/1925 dávka 1.010 Kč.

V odvolání z tohoto předpisu dávky namítal st-l, že je propuštěným státním úředníkem, že nemá žádného ani movitého ani nemovitého majetku a že je materielně podporován svým otcem, obchodníkem s dřívím. Žádal proto, aby předepsaná mu dávka vyměřena byla minimální částkou 50 Kč. Nař. rozhodnutím zamítl žal. úřad st-lovo odvolání z důvodu,